

POMPEIO PASCUAL I CARBÓ

MEMBRE C. DE LA "SOC. CHILENA DE PEDIATRIA"

Girona, 14 d'agost 1954.

Hortes, 10, 2.º - GIRONA

Telèfon 2965

Estimat amic Vicens. Acabo de llegir el seu llibre "Joan segon". Soc sols un aficionat als estudis historics que, després dels de medicina, son els que mes m'atrauen. Dones be, feia mesos que havia intentat donar començ al seu treball i en trobar-me amb una munió tan crescuda de noms i de llinatges vaig creure convenient procurar-me un arbre genealogic de les families regnants en el segle quince. Mai ho hagués fet. Cansat de l'abondó de fills de tota mena i de matrimonis inversemblants, vaig deixar apesarat la lectura amb un gest d'impotencia. Soara, fa unes tres setmanes, l'amic Sobrequés em va enviar l'opuscle sobre la conducta de Girona durant l'estada de Joanà i el príncep Ferrán i en acabar la seva lectura de nou volguí escometrer-aixís ho considerava-la figura de Joan segon, rei d'Aragó. És quelcom deliciós! i utilitço aquest adjectiu car el considero molt indicat per expressar amb paraules els moments agradabilissims que m'ha fet passar.

En acabar la lectura, in totum, em dono compte de que sense haver anat precedida del ditxos arbre genealogiche refet l'esquema familiar dels que regnaren a Castella, Navarra, Aragó, Catalunya, Nàpols i fins a Borgonya, França i Anglaterra, durant el segle XV.

Les figures de: Alfons, el Magnanim, que m'ha impresionat per dessobre de totes les demés pel seu talent i ma esquerra-es un home ^{del} Renaixement-; després la del vostre protagonista, menys brillant, mes tossut i amb una longevitat que gairabé omple el segle; la del ~~seu~~ altre germà, mes batisser (Enric)..... les dels Urgell i príncep de Viana; de Joana Enríquez i Ferrán; del compte de Pallars i el bisbe Margarit, i fins la simpètica del pervingut don Pere de Portugal; de totes

Que us acali de probar l'istiu. Sabiden el mnta i
reben, com sempre. L'afeta el mnta a quic

elles i tantes de altres ^{que} en fa un vertader estudi, dibuixant com eren i quines passions i inquietuts els movien i sense sortir del rigorisme historic hom creu veure'r-los com figures de carn i ossos com nosaltres mateixos.

Les visions de conjunt d'una época ^{atitud} que a mi tant em plauen conèixer ens ^{el} dona, algunes vegades amb molt pòques ratlles, tals com la situació econòmic ^{amb} de Castella posseïdora de l'or blanc que irradiava fronteres enllà o el tractament lapidari dels nobles castellians d'espasa o bacul.....altres visions forsa mes extenses i ^{que} hom llegeix amb un interès creixent, vull dir aquelles planes que fan referencia a la vida i a la mentalitat social catalana i la doctrina del pactisme on feu ressaltar l'idea de que els reis de Catalunya no ho eren per llinatge, si no perquè els buscaven i els elegien....en fi, que us diré jo, pobre de mi. Us dire, si, que no serà pas, si a Deu plau, la darrera vegada que ho llegiré i que entre les meves amistats em faré la obligació de recomanar la lectura del vostre llibre magnific. Fins magnific en l'estil literari i no cal dir, magnific per aquella capacitat de síntesi de que gallejeu i que, possiblement, es el que mes imposa en reflexionar sobres el que hom acaba de llegir i les conclusions a deduir. Sense aquesta capacitat de síntesi tot el que es vulgui escriurer sobre aquesta época tan enrevessada deu resultar el que el nostre estimat amic Pla en diu: un ^{perfecta} collonada.

Us veiereu amb Ferrater?. Suposo que us haureu enterat que el vaig portar mas Pla. Ferrater tornà encisat a Girona del coneixement d'en Josep i a la vegada, no he pas vist a Pla des d'aleshores, suposo que aquest es senti molt satisfet de la coneixensa del també amic nostre.

A mitjants del mes de setembre vindrà a passar unes setmanes a Girona el mateu matic Lluís Santaló, exilat a l'Argentina. Li agradaria conèixer-lo?.

Amic Vicens, perdoni la meva llauna. Pero estic amatat, encar, de satisfacció pel present delícios de la lectura del vostre esforçat treball.